

διαζύγιο

διαζύγιο, το, ουσ. [<μσν. διαζύγιον <μτγν. διαζυγία], το διαζύγιο·

- βελούδινο διαζύγιο, βλ. λ. βελούδινος·

- **πήραν διαζύγιο, α.** (για παντρεμένα ζευγάρια) διέλυσαν το γάμο τους, χώρισαν: «έπειτα από δέκα χρόνια έγγαμου βίου, πήραν διαζύγιο». (Λαϊκό τραγούδι: *έπρεπε να σε σκότωνα να 'κανα τα μυαλά σου πάρε το διαζύγιο και τράβα στη δουλειά σου*). **β.** τα άτομα για τα οποία γίνεται λόγος, διέλυσαν τη συνεργασία τους, το συνεταιρισμό τους: «είχαν διαφορές στα οικονομικά και μετά από δέκα χρόνια συνεργασίας πήραν διαζύγιο». **γ.** τα άτομα για τα οποία γίνεται λόγος, διέλυσαν τη φιλία τους, την παρέα τους: «ήταν χρόνια φίλοι και για μια γυναίκα πήραν διαζύγιο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας